

Rozemond, Hendrik Dierenarts, bijzonder hoogleraar Faculteit der Diergeneeskunde (3 augustus 1931 te Leiden-30 maart 1991 te Utrecht)
Zoon van de genie-officier Jacobus Rozemond en Maria Helena van den Berg. In 1956 gehuwd met Cornelia Ravestein (1932-2000). Uit dit huwelijk werden drie zonen geboren.

Opleiding

Stedelijk Gymnasium te Gorinchem en Gereformeerd Gymnasium Amsterdam (diploma 1949); Faculteit der Diergeneeskunde te Utrecht (diploma 1956).

Opleiding

Van 1956 tot 1972 practicus in de Gelderse Vallei met als standplaats Barneveld. In 1972 verantwoordelijk voor opvang en begeleiding van 4000 kalveren voor het transport van Nederland naar Chili. Tevens heeft hij in dat jaar stages gelopen bij vleeskeuringsdiensten en het Rijks Instituut voor Volksgezondheid. Op 1 november 1973 werd hij benoemd bij het Centraal Diergeneeskundig Instituut te Rotterdam bij de afdeling Klinische Pathologie der Grote Huisdieren. Op 1 januari 1978 volgde zijn benoeming bij de Veterinaire Hoofdinspectie; de eerste 2 jaar als adjunct-inspecteur, daarna als inspecteur, belast met de leiding van de sectie Dier-proeven. In 1989 volgde zijn benoeming tot plaatsvervangend Veterinair Hoofdinspecteur. In 1987 benoemd namens de KNMvD tot Bijzonder Hoogleraar aan de faculteit der Diergeneeskunde te Utrecht met als leeropdracht 'De Relatie Mens/Dier'.

Verdiensten

Bij het CDI heeft hij studies verricht over E.coli infecties in het darmkanaal van biggen en kalveren. Slaagde erin om runderen te hyperimmuniseren met een colivaccin, waardoor ze een verrijkte biest produceerden. Onder zijn leiding is een vergelijking gemaakt van gevoeligheidstesten voor antibiotica, zoals die gebruikt werden bij de diverse Gezondheidsdiensten voor Dieren. Daardoor is een zekere normering tot stand gekomen. Rozemond heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan het Dierproevenbesluit van 2 juli 1985. Intensieve betrokkenheid bij de maatschappelijke en ethische aspecten van de mogelijkheden van het gebruik van proefdieren en de toepassing van genetische modificatie. Op grond daarvan lid van de 'Commissie Schroten' en de 'Voorlopige Commissie Genetische Modificatie' en verder voorzitter van de 'Commissie Ethiek' van de KNMvD. In deze hoedanigheid heeft hij gedachten geformuleerd over knelpunten, die zich binnen de beroepsuitoefening van de dierenarts ten aanzien van het welzijn van dieren voordoen. Zijn grote interesse voor de geschiedenis van de diergeneeskunde blijkt uit de verzorging van de 'Spieghel veterinair', een historische rubriek in het TvD tussen 1980 en 1984. Bij de oprichting van het Historisch Genootschap in 1989 werd Rozemond hiervan voorzitter. Ook op sociaal gebied was hij actief: voorzitter van diverse schoolbesturen en lid van de kerkeraad in zijn woonplaats Kootwijkerbroek. De KNMvD had zijn warme belangstelling. Begonnen als lid van het bestuur van de afdeling Gelderland, werd hij al snel lid van het hoofdbestuur, waarin hij een jaar als waarnemend voorzitter heeft gefungeerd.

Publicaties

Publicaties onder andere op het gebied van E.coli enterotoxigose, ethische aspecten van dierproeven en de geschiedenis van de diergeneeskunde. Een volledige lijst, die 45 nummers omvat, is weergegeven in Argos, 1991 (S6).

Biografie

Bouw J. e.a., In memoriam Henk Rozemond. Tijdschrift voor Diergeneeskunde, 116, 760-761, 1991.

Oldenkamp E.P., Hendrik Rozemond, een gebaar van vriendschap. Argos (Speciale uitg.), S3-S6, 1991.